

Ένα εύλογο ερώτημα, το οποίο απασχολεί τον άνθρωπο και ιδιαίτερα τους ερευνητές της Κοσμολογίας.

Δύο χιλιάδες χρόνια πριν, ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Επίκουρος, μίλησε για την ύπαρξη αμέτρητων κόσμων στο Σύμπαν. Πολύ αργότερα, όταν το 1584 ο Giordano Bruno υποστήριζε ότι υπάρχουν αμέτρητοι ήλιοι και πλανήτες που στροβιλίζονται γύρω από τους ήλιους, η άποψή του θεωρήθηκε αιρετική, για την εποχή της και τον οδήγησε στην πυρά, ενώ η επιστήμη σήμερα τη θεωρεί αυτονόητη.

Εάν λοιπόν υπάρχουν και άλλοι πλανήτες εκεί έξω, θα μπορούσαν κάποιοι από αυτούς να φιλοξενούν άλλες μορφές ζωής;

Αυτό, διαχρονικά, είναι ένα από τα μεγαλύτερα φιλοσοφικά και επιστημονικά ερωτήματα που έθεσε ο άνθρωπος.

Ο ήλιος μας είναι ένας από τους 200 δισεκατομμύρια ήλιους στον γαλαξία μας, ενώ υπάρχουν τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια γαλαξίες, καθένας από τους οποίους έχει παρόμοιους αριθμούς ήλιων.

Πάντως μέχρι στιγμής δεν έχουμε καμία απόδειξη υπάρξεως έλλογης ζωής έξω από τη Γη.

Πρόκειται για το αποκαλούμενο σήμερα παράδοξο Fermi- Hart, το οποίο για πρώτη φορά διατύπωσε ο E. Fermi το 1950 και ο M. Hart το 1955.

Δηλαδή για μία φαινομενική αντίφαση μεταξύ των υψηλών ή

τουλάχιστον μη μηδενικών πιθανοτήτων της ύπαρξης εξωγήινων πολιτισμών από την μία, και την έλλειψη στοιχείων που να τεκμηριώνουν κάτι τέτοιο από την άλλη.

Η περίφημη εξίσωση του Drake, στο πεδίο της εξωβιολογίας, φανερώνει μία προσπάθεια υπολογισμού του πιθανού αριθμού εξωγήινων πολιτισμών, με τους οποίους θα μπορούσαμε να έρθουμε σε επαφή, μέσα στο γαλαξία μας.

Στο πληθωριστικό μοντέλο προβλέπεται να δημιουργήθηκαν 10^{78} περιοχές, κατά τη χρονική στιγμή 10^{-35} sec μετά το Big Bang!

Μία από τις περιοχές αυτές σχημάτισε το γνωστό μας Σύμπαν.

Αξίζει, όμως, να δούμε τους λόγους για τους οποίους εμφανίζεται αυτή η έλλειψη στοιχείων για την ύπαρξη έλλογων όντων στο Σύμπαν, όπως τα ανθρώπινα όντα. Γιατί να πιστεύουμε ότι είμαστε τα

μόνα έλλογα όντα στο Σύμπαν;

Γιατί να θεωρούμε ότι δεν υπήρξαν ή δεν υπάρχουν ή δεν θα υπάρξουν άλλοι πολιτισμοί, όπως στον πλανήτη μας Γη;

Τα συμπεράσματα των ερευνητών στηρίζονται κυρίως στις πληροφορίες που έρχονται από τις αισθήσεις και στα μέσα που προσφέρει η τεχνολογική πρόοδος.

Η συνειδητοποίηση της ψευδαισθησης των εικόνων των αισθήσεων μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε καινούργια μονοπάτια.

Το ότι βλέπουμε τον κόσμο όπως τον βλέπουμε οφείλεται, όπως καταλαβαίνουμε, σε μία ιδιομορφία των αισθήσεών μας.

Το Σύμπαν, βέβαια, το μελετάμε και με άλλα εργαλεία που δεν έχουν σχέση με τις αισθήσεις μας, το περιγράφουμε μέσω μαθηματικών σχέσεων και φυσικών θεωριών, που δεν έχουν αισθητά σχήματα και αντιστοιχίσεις. Δηλαδή μελετάμε το Σύμπαν με μόνο όργανο τον νου μας.

Πώς γίνεται ένας κόσμος που έχει δημιουργηθεί από απλά συστήματα - όπως τα άτομα και τα μόρια - να παράγει διανοητικές λειτουργίες, οι οποίες περιέχουν ορισμένα χαρακτηριστικά που φαίνεται να είναι ασυμβίβαστα με την υλική υπόσταση του Σύμπαντος, όπως π.χ. η νοητική αιτιότητα, το έλλογο στοιχείο, η μνήμη, η συνειδητότητα, η συνείδηση κ.λ.π.

Ίσως εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα. Ζούμε και κινούμαστε κυρίως στο “φαίνεσθαι” και δεν μετέχουμε στο “Είναι”. Με τον τρόπο αυτό, τον εξωτερικό, διαμορφώνεται η αντίληψή μας για τη ζωή και τις μορφές της στο περιβάλλον. Μας διαφεύγει η ζωή ή την ταυτίζουμε με τις μορφές, τις οποίες επενδύεται στον υλικό κόσμο. Τα ενδύματα

μπορεί να αλλάζουν, αλλά αυτό που εξελίσσεται είναι ο Ουσιαστικός παράγοντας που τα χρησιμοποιεί. Αυτός ο παράγοντας είναι το έλλογον, το ανθρώπινο ον.

Αν σκεφθούμε, λοιπόν, ότι υπάρχουν άπειροι τρόποι ένδυσης αυτού του παράγοντος, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν σε κάποιο σύστημα, τότε γιατί να μην υπάρχουν τέτοια όντα σε άλλους γαλαξίες, σε άλλα ηλιακά συστήματα;

Απλά, όσοι κατοικούν τη Γη και θεωρούν τα πράγματα εξωτερικά, περιμένουν να συναντήσουν τους ομοίους τους με όμοιο ντύσιμο.

Απομακρυνόμαστε επομένως από την Ουσία και εστιαζόμαστε στην εξωτερική εμφάνισή της. Οι εξωτερικοί κώδικες, όμως, τροποποιούνται ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες, που επικρατούν σε ένα δεδομένο πεδίο ύπαρξης.

Γι' αυτό πιθανώς μέχρι σήμερα ψάχνουμε και δεν βρίσκουμε τους ομοίους μας σε άλλες περιοχές του Σύμπαντος. Αναζητούμε να ανακαλύψουμε πράγματα με λάθος τρόπο ή με ακατάλληλα μέσα.

Χρειάζεται, λοιπόν, μία συγκεκριμένη εργασία για να συνειδητοποιήσουμε και να χρησιμοποιήσουμε τα κατάλληλα εργαλεία, γιατί τα διαθέτουμε ως ανθρώπινα όντα.

Σταμάτης □ Τσαχάλης